

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 495/2021
18.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Митра Муратовића и др, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Муратовића, адвоката Јелене Стојић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К 536/17 од 28.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 62/21 од 11.02.2021. године, у седници већа одржаној 18.05.2021. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Муратовића, адвоката Јелене Стојић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К 536/17 од 28.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 62/21 од 11.02.2021. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Вишег суда у Београду 13К 536/17 од 28.07.2020. године, окривљени Митар Муратовић оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена казна затвора у трајању од две године и три месеца, а на основу члана 67. став 1. Кривичног законика опозвана условна осуда изречена пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 918/16 од 29.03.2017. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од једне године и 11 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 01.06.2017. године до 11.06.2019. године као и време трајања мере забране напуштања стана од 11.06.2019. до 06.12.2019. године. Истом пресудом окривљеном Митру Муратовићу на основу члана 348. став 6. и члана 87. Кривичног законика изречена је мера безбедности одузимање предмета - једног метка калибра 9 x 19 мм, 15 метака у оквиру и пиштоља марке „...“, карактеристика наведених у изреци првостепене пресуде, а окривљени Митар Муратовић је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о којим ће суд

одлучити посебним решењем. Другим ставом изреке првостепене пресуде окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и сходно члану 535. Законика о кривичном поступку од истог је одузет пиштољ прецизно наведен у изреци под два првостепене пресуде, док је одређено да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног АА падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 62/21 од 11.02.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Митра Муратовића, адвоката Јелене Стојић и пресуда Вишег суда у Београду 13К 536/17 од 28.07.2020. године је потврђена у ставу првом изреке, док је другим ставом изреке усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и пресуда Вишег суда у Београду К бр. 536/17 од 28.07.2020. године у ставу другом изреке, у односу на окривљеног АА је укинута и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поново суђење.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Митра Муратовића, адвокат Јелена Стојић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и правноснажне пресуде преиначи тако да према окривљеном Митру Муратовићу, на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, одбије оптужбу или да окривљеног, сходно члану 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку, ослободи од оптужбе за дело за које је оптужен.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Митра Муратовића је неоснован.

Бранилац окривљеног је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, с обзиром да су у моменту извршења дела постојале околности које трајно искључују кривично гоњење, а које се огледају у чињеници да се окривљеном ставља на терет да је дана 01.06.2017. године извршио кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ) упркос томе што се од 01.06.2017. године примењује Наредба о легализацији оружја, која је ступила на снагу 31.05.2017. године. Сходно наредби, лица која на дан ступања на снагу Наредбе о легализацији оружја нису имали исправу издату од надлежног органа, могли су у року од 01.06.2017. године до 01.10.2017. године поднети захтев за издавање одговарајуће

исправе и нису били дужни да доказују порекло нити за неовлашћено држање и ношење оружја одговарају, те како се без изузетка сматра да у периоду када је важила Наредба о легализацији нема кривичне одговорности за ношење и држање оружја то тако окривљени није могао на дан 01.06.2017. године да изврши кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ. Самим тим, по наводима браниоца, осудом окривљеног за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ учињена је повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је окривљени Митар Муратовић оглашен кривим није кривично дело.

Напред изнети наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Наредбом о легализацији оружја („Службени гласник број 53/2017 од 30.05.2017. године, одређено је да власници оружја из категорије Б и Ц који на дан ступања на снагу ове наредбе немају исправу издату од надлежног органа могу у року од 01. јуна 2017. године до 01. октобра 2017. године поднети захтев за издавања одговарајуће исправе. Тачком 2. предвиђено је да власници оружја из тачке 1. наредбе, укључујући и власнике оружја из категорије А исто могу, у року из те тачке, предати надлежном органу, односно у власништво Републике Србије, док је тачком 3. прописано да у случајевима из тачке 1. и 2. наредбе власници оружја нису дужни да доказују порекло и у прописаном року неће одговорати за неовлашћено држање и ношење оружја.

Неспорна је чињеница да је у време извршења овог кривичног дела била на снази наведена Наредба о легализацији оружја.

Смисао Наредбе о легализацији, је да држава има потребу да из кривичног прогона искључи само она лица која неовлашћено већ држе и носе оружје и муницију, да им омогући да предају захтев за издавање одговарајуће исправе, односно да из разлога безбедности предају такво оружје надлежним државним органима у назначеном периоду, без правних последица, те да у прописаном року неће одговорати за неовлашћено држање и ношење оружја. Ако је то циљ Наредбе о легализацији оружја у том смислу суд ће ценити поступање лица на које се наредба односи.

С обзиром да се Наредба о легализацији оружја и искључење кривичног гоњења односи само на две алтернативне радње извршења кривичног дела из члана 348. КЗ, односно на неовлашћено ношење и држање оружја, то и поступање грађана у смислу тих алтернативних радњи извршења, у конкретном случају ношење оружја које би иначе значило основн за кривични прогон за кривично дело из члана 348. КЗ, треба посматрати у вези са циљем легализације.

Код неовлашћеног ношења оружја, што је радња извршења кривичног дела из члана 348. став 4. КЗ, радње неовлашћеног ношења предузете у складу са циљем легализације, односно под таквом радњом подразумева се ношење ради предаје оружја надлежном државном органу, а не на другом јавном месту, у конкретном случају у уготитељском објекту у присуству већег броја људи са напуњеним оквиром од 15 метака, у тренутку када је дошло до интервенције полиције, па се не може прихватити став браниоца из поднетог захтева да наредба о легализацији без изузетка и у сваком

случају искључује кривично гоњење, како то неосновано истиче бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости. Ово стога што ношење оружја и муниције, на јавном месту отвара могућност злоупотребе оружја у више видова противзаконитог поступања.

Одредбом тачке 2. Наредбе о легализацији оружја прописана је могућност предаје ватреног оружја надлежном органу, што у вези ношења оружја представља радњу ношења оружја до надлежног органа у циљу предаје – легализације, а што у смислу тачке 3. наведене Наредбе представља основ за искључење одговорности, или тачније кривичног гоњења

Због тога су неосновани наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у погледу постојања повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, па самим тим и став браниоца изнет у поднетом захтеву за заштиту законитости да важење Наредбе о легализацији оружја представља основ за искључење кривичног гоњења, па и код неовлашћеног ношења по аутоматизму, без икаквих ограничења, што би по налажењу овога суда могло довести до закључка да би основ искључења кривичног гоњења код неовлашћеног држања и ношења постојао и у случају злоупотребе оружја у периоду важења легализације, дакле, код сваког поступања окривљеног које је очигледно супротно циљевима легализације оружја.

Што се тиче дела захтева за заштиту законитости у коме бранилац оспорава чињеничне закључке суда у погледу непостојања намере код окривљеног да наведено оружје преда државном надлежном органу ради легализације, те изношење сопствене верзије догађаја у вези чињенице где се пиштољ налазио, разлоге из којих је пиштољ и муницију изнео из возила, место где је пронашао пиштољ и муницију, по налажењу овог суда представља оспоравање чињеничног стања (члан 440. ЗКП), што није законски основ у смислу члана 485. став 4. ЗКП по коме Врховни касациони суд може испитивати захтев за заштиту законитости, па је у овом делу захтев за заштиту законитости оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости одбио као неоснован у делу којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члан 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић